

*"She stood
In the storm
and when the wind
did not blow her away,
She adjusted her sails."*

Elisabeth Edwards

Dankbaar en liefdevolle herinnering aan

Mevrouw Denise CREUPELANT

Weduwe van Walter HUYSENTRUYT

Geboren te Sint Katrien op 18 oktober 1938
en godvruchtig overleden te Sint Katrien op 27 maart 2018,
gesterkt door het sacrament van de zieken.

Oud Koloniale

Medestichtster en zaakvoester van HUYSENTRUYT - TEXTILES BVBA.

DENISE werd je gedoopt, geboren in dit prachtige kleine dorpje, Sente. De oorlog moest er nog aankomen. De jongste van vier, een vlaskopke, de guitige speelvogel, blijkbaar altijd klaar voor een grapje.

HERSEAUX was de plaats waar je jouw Frans moest leren, zoals vele kinderen van vlassers. Je bracht er het grootste deel van jouw adolescent leven door. Nu en dan schimpend op de nonnen samen, met jouw beste vriendin tante Cecile

PATISSERIE FOULON was de plaats waar je je eerste stappen in de grote wereld zette. Het was waarschijnlijk daar waar jouw talent als commercçante naar boven kwam en waar alweer een grote vriendschap ontsproot. Je haalde grappen uit met Julot. Je ging crème-fraiche gevechten aan en je bediende de chique madams van Kortrijk als de beste.

WALTER die kleine Heulenaar, die exoot kwam op je af. Wat ga je nu doen Denise? Je was nog maar 19 jaar! Een oudere man uit de Congo! Maar je wilde dit avontuur en je besliste om mee te gaan! In de brouse werd je onthaald als een koningin en je paste je aan als een kameleon. Lieven werd geboren en je maakte nieuwe vrienden, jouw koloniale tijdlijn begon zich op te bouwen.

YOASEKO werd jouw nieuwe habitat, je maakte stenen, je bouwde mee aan de plantage van Pa Likoké, de zwarte heten je "Madame Ya Matata", de strenge vrouw, je moest hen soms in het rijtje doen lopen wagens allerhande ongeregelheden die sommigen uitspookten. Je verzorgde ook, de zieken die Malaria, Lepra of Olifantitisch hadden.

1960 de Congolese Independence deed jouw wereld instorten, je moest vluchten, ze gingen je doden en je kind uit je buik snijden en opeten. Je overleefde het, Jo werd geboren maar je moest samen met Walter de eindjes aan mekaar zien te knopen. Je nam het heft in handen. Jouw lijfspreuk werd: " ik ete nog liever min vingers of dan dak goa hongre lien". De kroost breidde uit met Piet, je moest drie kinderen grootbrengen met weinig geld.

SENTE werd de nieuwe bakermat. Je had geen geld maar je had courage, Pa was bang om het huis te kopen maar jij beet door: "we goan da keun betoaln, we goan werkn slash om slinhtre" en zo kwam het dat je weer dicht bij jouw geboorteplaats ging wonen, dicht bij je broers en zus. We werden Sentenaars!

Mevrouw HUYSENTRUYT zeiden jouw klanten en samen met Walter stampte je HUYSENTRUYT TEXTILES uit de grond. Je leerde Jo de stiel! De beginjaren waren lastig, leuren en zeulen met pakken, rekeningen betalen, af en toe eens een luid woord. Maar wie ging Denieske, tante Snuse, klein krijgen? NIEMAND! Jouw optimisme was aanstekelijk, je leerde jouw kinderen werken, je kon hun studies betalen!

MA was je voor jouw kinderen. Je kon koken als de beste. Het was feest als het Moambe was, of kip met curry of koeitonge. En de rosbief, amaa! En dat vlees? Ah 't moest van bij George en tante Yvonneke komen. Nievers zuk gjèn! Wafels met karnemelk wie kon dat denk je? Jij!

MOEDER je was bezorgd maar een tegenslag kreeg rap een oplossing! Je nam de telefoon en je belde naar iemand, en die iemand sprong voor jou! Zo werden wij, Lieven, Jo en Piet op de juiste paden naar de toekomst geleid.

BOMMA je kreeg rapper een kleinkind dan dat het je lief was, maar het werden er zes. Jouw zes goudklompjes: Annelies en Steven, Pieter en Jeroen, Marie en Cyriel. Jouw trots kon niet op en met de meisjes had je een speciale band, je was hun hartsvriendin. En ja zelfs jouw achterkleinkindjes werden jouw nieuwe goden, Noah, Elisah en Theo sprongen een gat in de lucht als ze van jouw wafels mochten eten, en dat klein spook Lara zag je graag rondlopen.

DENISE oe gaat het? We zin ier nog ne kjè! Jouw vrienden bleven je komen bezoeken. Jouw optimisme was grenzeloos. Je vertelde dat de chemo zijn werk deed. Je vertrouwde op de dokters. Je had de borstkanker overwonnen en dit ging je ook efkes overwinnen. De leeuwin vocht verder. Je was inventief met je ziekte, je wilde een belleke aan jouw bed en je kreeg er een. Jo en ik wipten telkens op als het afging. Je bleef de trotse dame en je zei nog steeds wat je van ons wilde met krachtige stem. Samen met Piet hebben we je gekoesterd en je eten gegeven, gevraagd of je pijn had. Je gaf geen kik, geen traan heb je gelaten! Het gaat je goed sterke vrouw! Tu était FORMIDABLE!

*“Ik zie je graag en ik hou van jou
Liesje, Marietje, Steevn, Pietre, Jeroen, Crikke”*

Lieven en Roqueline HUYSENTRUYT – SANTOS HUYSENTRUYT,
Stefaan en Annelies VANDEVYVERE – HUYSENTRUYT,
Noah en Elisah,
Steven en Daphné HUYSENTRUYT – VANASSCHE,
Theo en Lara,

Luc en Jo DE BACKER – HUYSENTRUYT,
Pieter en Julie DE BACKER – NYS,
Jeroen en Charlene DE BACKER – COCKHUYT

Piet en Vero HUYSENTRUYT – VERVAEKE,
Marie HUYSENTRUYT en Silas H. HARRIS,
Cyriel HUYSENTRUYT,

De families CREUPELANT – DELTOUR,
HUYSENTRUYT – VYNCKIER.

